

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010181
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121010181.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému J. H., nar. XX.XX.XXXX v O., okres O., trvale bytom S. pri W., okres W., prechodne bytom v O., V. XX, okres O., t. č. na slobode a hospitalizovaný v Nemocnici V., pre trestný čin zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 27. septembra 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. februára 2022 pod sp. zn. 3T/15/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. f) Tr. poriadku sa v napadnutom rozsudku okresného súdu z r u š u j e celý výrok o náhrade škody.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. februára 2022 pod sp. zn. 3T/15/2021 bol obžalovaný J. H., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 17. februára 2021 pod č. k. 2Pv 714/19/3309-29, doručenej okresnému súdu dňa 19. februára 2021, zo spáchania trestného činu zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.08.2019 využil skutočnosti, že poškodený F. F., narodený dňa XX.XX.XXXX, s ktorým bol na cele v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, zle vidí, a pri vypisovaní platobného príkazu na prevod finančných prostriedkov namiesto čísla účtu manželky poškodeného Q. F. ako príjemcu uviedol číslo účtu patriaceho družke obžalovaného W. O. a týmto spôsobom previedol dňa 16.08.2019 sumu vo výške 80,-€ a následne dňa 13.09.2019, sumu vo výške 200,-€, čím poškodenému F. F. spôsobil škodu vo výške 280,-€,

Za tento trestný čin bol obžalovaný J. H. odsúdený nasledovne:

Podľa § 221 odsek 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 78 (sedemdesiatosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S predmetným trestným konaním bolo spojené i adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, o ktorej okresný súd rozhodol výrokom nasledovne:

Podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Tr. poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., S. XXXX/XX, škodu vo výške -220,- (dvestodvadsať) Eur.

Citovaný rozsudok okresného nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď na hlavnom pojednávaní po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, z okruhu oprávnených osôb napadol odvolaním obžalovaný proti všetkým jeho výrokom ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo.

V písomnom odôvodnení odvolania obhajca obžalovaného v prospech obžalovaného uviedol, že skutok, ktorého spáchanie mu je kladené za vinu nespáchal. Naďalej trvá na tom, že išlo o dohodnutú pôžičku s poškodeným, ktorý bol v inkriminovanom čase tiež vo výkone trestu odňatia slobody. Ďalej poukázal na to, že už počas prípravného konania i na hlavnom pojednávaní nedošlo k zmene v dôkaznej situácii, no napriek tomu okresný súd vychádzal pri jeho odsúdení iba zo svedeckej výpovede a tvrdení poškodeného F. F., ktorý ale jednoznačne klamal nielen o okolnostiach pôžičky finančných prostriedkov, ale aj o tom, že som mu, resp. jeho manželke doposiaľ nevrátil požičané finančné prostriedky, o čom predložil prostredníctvom ustanoveného obhajcu listinné dôkazy o ich vrátení na adresu manželky poškodeného - potvrdenka z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca zo dňa 16.11.2020 na sumu - 50,- €, zo dňa 19.01.2021 na sumu - 50,- € a zo dňa 16.03.2021 ba sumu -100,- € a priamo na hlavnom pojednávaní dňa 06. júla 2021 predložil potvrdenie o zaplatené zvyšnej sumy -80,- €, čo potvrdzuje aj obsah zápisnice o hlavnom pojednávaní. Aj napriek tomu poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 08. februára 2022 klamal ohľadom úhrady celej pôžičky. Ak klamal o tejto okolnosti, tak jednoznačne klamal aj o okolnostiach dohodnutej pôžičky. Poškodený F. chce jednoznačne zneužiť jeho psychické zdravotné problémy a duplicitne odo neho získať finančný prospech a to aj za cenu jeho odsúdenia za skutok, ktorý nespáchal a vo veci ide jednoznačne o občianskoprávnu vec, ústne dohodnutú pôžičku finančných prostriedkov. Súčasne predložil fotokópie listinných dôkazov, ktoré majú preukazovať splatenie pôžičky. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. f) Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vrátil vec prvostupňovému okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby odvolací súd podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku sám rozhodol s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ o jeho oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného písomne do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5 a 7 Tr. poriadku) v neprítomnosti obžalovaného, ktorý písomne sám navrhol takto konať, v rámci konečného návrhu uviedol, že odvolanie obžalovaného navrhuje podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietnuť.

Obhajca obžalovaného právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na obsah ich písomného odôvodnenia odvolania s tým, že okresný súd pochybil vo všetkých jeho výrokoch napadnutého rozsudku, vrátane výroku o náhrade škody, ktorý je duplicitným, keďže bolo ešte počas dokazovania na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaný požičané peniaze v celom rozsahu poškodenému vrátil.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie podaného odvolania obžalovaného podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 27. septembra 2022, na podklade podaného predmetného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 19. apríla 2022, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 veta druhá Tr. poriadku síce nezistil dôvody na prípadne podanie dovolania z dôvodov podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, avšak na druhej strane dospel k záveru, že z podnetu podaného odvolania obžalovaného bolo potrebné zrušiť celý výrok adhézneho konania, ktorým bola uložená povinnosť obžalovanému nahradiť škodu v sume -220,- € v napadnutom rozsudku okresného súdu. Odvolanie obžalovaného, ktorým napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, bolo tak šťastí, v časti adhézneho konania, dôvodné.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k napadnutému výroku o vine odvolaním obžalovaného uvádza, že pokiaľ ide o náležité zistenie skutkového stavu veci vo vzťahu k žalovanému skutku tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový okresný súd vykonal

správne všetky dostupné a relevantné dôkazy, s ohľadom i na kontradiktórny spôsob ich zabezpečovania a vykonávania a tieto dôkazy rovnako správne vyhodnotil zákonným spôsobom, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku, a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne, presvedčivo a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba navádzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú a tvoria tak ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov, nemal ani odvolací súd relevantné pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného ako žalovaný trestný čin zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona, pretože aj podľa názoru krajského súdu skutok obžalovanej naplnil bez relevantných pochybností všetkými formálnymi znakmi citovanú skutkovú podstatu žalovaného prečinu (subjekt tým, že obžalovaný v inkriminovanom čase spĺňal z hľadiska veku kritérium dospelého páchatela trestného činu, bez zistenia nepríčetnosti či jej relevantného zníženia, subjektívna stránka - úmyselné zavinenie formou priameho úmyslu - dolus directus, objektívna stránka - konanie obžalovaného J. H. ako páchatela, v dostatočnej miere a presvedčivo vyplývajúca z ustáleného skutkového stavu veci po vykonanom dokazovaní okresným súdom a objekt útoku, ktorý cháni skutková podstata trestného činu podvodu - majetok či majetkové práva iného). Okresný súd správne dospel tiež k záveru o naplnení kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podvodu (ako zločin), keďže poškodenou osobou bola osoba vyššieho veku v inkriminovanom čase, o čom mal obžalovaný jednoznačne vedomosť a vedome využil jeho zdravotnú (zrakovú) indispozíciu, ktorá bola dôvodom, pre ktorý poškodený F. F. požiadal obžalovaného o pomoc. Vyšší vek poškodeného spolu s jeho zdravotnou indispozíciou má bezprostredný a priamy súvis s konaním obžalovaného, ktoré tieto skutočnosti významne uľahčili obžalovanému spáchanie žalovaného skutku, na čo okresný súd správne aj právnou argumentáciou (§ 139 odsek 2 Tr. zákona) poukázal. Z pohľadu odvolacích dôvodov obžalovaného, ktoré sú inak opakovaním jeho obhajoby prakticky od samého počiatku trestného stíhania, vo vzťahu k napadnutému výroku o vine krajský súd uvádza, že okresný súd správne a zákonne oprel výrok o vine, t. j. záver o tom, že sa žalovaný skutok stal a že jeho páchatelom je skutočne obžalovaný J. H., i napriek tomu, že on spáchanie žalovaného skutku kontinuálne a konzistentne popiera s odôvodnením, že medzi ním a poškodeným došlo v inkriminovanom čase k uzatvoreniu verbálnej (ústnej) pôžičky predmetných finančných prostriedkov. Túto verziu však samotný poškodený rovnako konzistentne od samého počiatku odmieta. Okresný súd správne oprel vinu obžalovaného aj o svedecké výpovede U. O., najmä však o svedeckú výpoveď priateľky obžalovaného - W. O., ktorá potvrdila, že obžalovaný jej nikdy nehovoril o tom, že medzi ním a poškodeným išlo o finančnú pôžičku. Naopak, obžalovaný jej spomínal, že peniaze, ktoré jej prišli na jej účet, sú peniazmi za obrazy, ktoré si mal poškodený F. F. od neho kúpiť. Aj keď svedok F. O. si spomína na finančnú pôžičku, ktorú si mal obžalovaný s poškodeným dohodnúť, nikdy nebol priamym svedkom jej uzatvorenia a o tom, že malo ísť o finančnú pôžičku má výlučne iba z ústneho podania obžalovaného. Obhajobné a odvolacie námietky obžalovaného preto krajský súd hodnotí vyslovene ako účelové, so zreteľnou motiváciou obžalovaného, vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti a potrestaniu.

Prvostupňový okresný súd potom aj v súvisiacom výroku o treste v napadnutom rozsudku postupoval rovnako správne a zákonne, keď u obžalovaného aplikoval ustanovenie § 38 odsek 5 Tr. zákona, pretože predtým už bol odsúdený za spáchanie zločinu (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/159/2019 zo dňa 21. februára 2013 za spáchanie zločinu vydierania). Správne potom podľa § 221 odsek 3 Tr. zákona ukladal obžalovanému trest odňatia slobody so zvýšením dolnej hranice o 1, t. j. 78 mesiacov až 10 rokov (horná hranica trestnej sadzby). Pokiaľ okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej takto zvýšenej dolnej hranici, je takýto trest plne konformným s očakávaným účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona aj podľa názoru krajského súdu a s jeho obligatónym a primeraným zákonným zaradením na jeho výkon do prísnejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona a vyjadruje tým súčasne aj dostatočné morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou. Krajský súd musí pre úplnosť uviesť, že okresný súd sa nevysporiadal s existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Krajský súd sám zistil, že u obžalovaného je daný vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností /§§ 36 písm. k), 37 písm. m) Tr. zákona /čo mal okresný súd aj vyjadriť vo výrokovej časti aj s uvedením ustanovenia § 38 odsek 2 Tr. zákona a primerane aj odôvodniť v písomnom vyhotovení rozsudku. Toto pochybenie však v konečnom dôsledku nemá relevantný vplyv na inak správny a zákonný výrok o treste a preto nebol

zásadný dôvod na intervenciu v napadnutom výroku o treste. Totiž aj pri prevažujúcich priťažujúcich okolností by už nedošlo k sprísneniu trestu u obžalovaného vzhľadom na aplikáciu § 38 odsek 5 Tr. zákona (viď § 38 odsek 6 Tr. zákona).

Krajský súd v rámci ostatnej prieskumnej povinnosti vo vzťahu k výroku o náhrade škody, aj v intenciách podaného odvolania obžalovaného, dospel k záveru, že okresný súd nevysvetliteľne uznal, že obžalovaný poškodenému medzičasom nahradil zo spáchanej škody iba sumu - 60,- € a nie je zrejmé, prečo okresný súd prehliadol, že obžalovaný nielen deklaroval celú úhradu spôsobenej škody, ale ju aj uveriteľne preukázal listinnými dôkazmi - potvrdeniami o jej úhrade. Krajský súd preto dospel k záveru, že obžalovaný relevantne preukázal, že počas konania pred prvostupňovým okresným súdom, t. j. ešte počas dokazovania na hlavnom pojednávaní, spôsobenú škodu v celom rozsahu poškodenému nahradil.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.